

ספר

אור התולדות

תולדות

מאמר על דברי המשנה ככתוב בספר

והתקן חי י"ב

פאת

בן ציון פריעדמאן :

1897.

"ואצקד ואמנע לקרית עם לאור גוים:"

(ישעיהו ס"ב י"ג)

"אנכי אור קשולם"

(ירמיהו ח"י י"ג)

אף כי רבות הנה האותות והמופתים אשר עשה ישוע

לעני ישראל, ואף כי רבים מאדני היהודים

מודים ומאמינים כי מופתים אין מספר נעשו לאבותינו

על ידו בכל זאת יקשו את ערפם נטו ובהורחגו לא

יאבו ללכת, לכל אותותיו ומופתיו יאמרו כי מעשה

כשפים המה, ובכל דבריו ולפודיו הנשנבים והנעלים

ימצאו פגריה, דופי תחת יופי:

אולם זאת היא שאלת כל נפש משכיל על דבר אמת,

אם אמת כן היא הדבר אשר ישוע זה הועת

ומתעבד את חרובים. אם באמת הוא המפית ומרית

רכבות אלפי נפשות מאלהים חיים, וללכת אחריו

אשר לא ירשיע, אם לא הוא המשיח, ורחו יהיה לא

דבר כה מדוע הקים אלהים את כל אשר דבר ונבא אותו

חאיש זה כאלפים שנה? אמת מן כל נבואותיו הוא

אשר נבא על עצמו לאמר: "אנכי הוא אור העולם"

אמנם כן המאמר הזה הוא נפלא מעד עצמו עד כי לא

יאמן כי יספד אשר כזאת דבר איש עני ורש, נעזב

מעמו ומכל את ורש, לילא נחיה עליו רוח יהוה, ויד

הנבואת התקפות.

ואם להשד איש לאמר כבר היו בעולם אנשים חסרי

המבונה דלים ונאים אשר נעשו כנפשים לאמר

כזאת וכזאת, אם יסתד איש לאמר כי ישוע זה חיה

ספר חזק

קריש

לכבוד הכתר ומורה צדק לעדתי,

אורב ישראל ואת תורתו,

ומעפה לנאלתם,

כמתר"ד

סידני פיין נ"י

לאות תורה וזכרון אהבה,

מאתי

המקבר.

אמנם האיש אשר ירדש מאתנו לדאמינו בזאת, לא ימלט להיות אחד משנים. אם כי הוא הוא כאמת האור הגדול אשר שלח אלהים ממעל לחאיר ולהשיע את העולם או רוח צוה ורוח עושים יחד משלי בו וכנפשו החושאת לאלהים מאז הנוהג והבחינה לדעה איוה רוח עברה על יושוע הנוצרי עת אמרו על נפשו דברים זרים ומפלאים כאלה, הוא קולם ופשוטה מאור. הנה נמצאים אתנו את ספרי ימי עולם עם כל קורות העתים אשר נהנו מנזן יושוע עד היום הזה, ועלינו אך לפתוח את הספרים ולקרא כם וראינו בעינינו הימלאו המה את כל שנות ותבניות יושוע על נפשו ומקיימים המה את כל שנות ותבניות יושוע על נפשו או יבדשו בו וככל דבריו? אם יושוע לא היה לאור העולם, או עדרתו ותעדתו על נפשו הוא הוא ואין עור לחוקר ולירוש הרבה אודותיו, אחר כי נודע חובר כי שקר בפיו. והנה להפך אם כן האור יושוע רכבות נפשות האדם, אם הוא ברא לב ורוח חדשה מקרב לב עמוס רכובים אם פעולתו זאת עודנה נראה בעיני הקשה. כחיים הזה, איי נוכח פצתו כי יהיה אלהים אתו. ורוח הוא המדבר מתוך ברוח:

ראה נא קורא יקר, כי בחקירתנו זה לא נכבד בראיות ומצותי החוקש והוליון אשר מהנקל לפשעה כחם, כי אם נציא משפסם לאורה לעיני הבחינה והמיון, ועל פי עדרת כל יודע העתים ומקורות ימות עולם יקום דבר, חם יהנו עדרתו כפי אשר חורה חזמן והמיון ופי וכדשים? הלא כנון דא נאמר נוהי ספר ונחתי:

אף גם זאת אין לנו לדעת כל פרטי המקורים והפעשים אשר נעשו בימות יושוע עד עתה כי אם לא מתודע והתגלה אחר ופעולתו בכללי הדברים הנגזעים ונלויים

מפעלי הפטר המיון, ורכב על כרוב דמיונו וחוח מחזות שונות ורוח ודמה בנפשו כי אל הוא, כאשר כן דמה "שבתי צבי" יותר נביאי שקר, אף אני אומר לו ומסוף לשאל הנאות למי אלהים? החוה החזיק בידם והמדן בימים מיון שקר לעשות חיל בארץ? הלא הוא פלם בהרין אפן אפד כל זכר ושארית למו, ואת כל מחשבות נאום כל דברי חורף ונדוה, עשה כלה ונחדצה מן הארץ למען לא יכשלו כם כל המיטודיה, ומדוע לא עשה כן אלהים לישוע ולחורחה מדוע ישפות רב שוב ושלום לכל אלה החוללים בתורתו ובאמונתו? מדוע הקים את דבר נבואתו וישמתו לאור זורה ומאיר מקצה העולם ועד קצהו? ועינינו הראות כי בכל גוי ועמי הארצות שם יושוע עומד לנס וחורת דחו כשמש מרפא להם, ומיום שהכניחו אתו הסירו מעל לכותם את החשיך והכעורות עבודת אלילים הנמאסת, והנם פכתרים חיים בכתרים רכובים כתר חורה, כתר הכמה, וכמה מלכות, ובכל דבר מדע והבונת, בכל דבר חוק ומשפט אמתי, בכל אורחות חיים יתר שאת למו מכל אחרים הנעים הנכערים עוד מתורת יושוע:

II

ראה והתבונן עוד יודי הקורא, כי שתיים פליאות זו שמענו מפי יושוע בכתוב אשר לפנינו האחת כי הוא הוא האור הגדול המאיר לכל יושבי הארץ בכתמתה ודעת ומסר השכל, והשנית כי הוא גם הנוהג עוז וכה לכל התפצים ללכת באורה ונפתח באפוחם נשמת חיים ורוח חדשה לעשות בפועל ובמעשה כפי אשר יורם בתורתו, הלא הוא יתפאר בנפשו לאמר "אנכי אור העולם, החולד אחרי לא יתחלך בחדש כי אם יש לי אור החיים" (יוהנן ח' י"ב)

לאמר כי "כל החולד אחרי יהיה לו אור החיים". כי אינן דומה מי שחוא מקור וכמה לחפץ אור דע והשכלה בקרב בני אדם, למי שחוא בעצמו האור והחיים לנפשחואם, חול מורה גדול ומצויין בדרורה לאור דע לאלה אשר הולדהחלכו אחו ויקשיבו לשמוע בקול חכמתו ומסר חרותו כיד יהוה השוכה עליו:

אך אחז הוא בארץ אשר יתפאר לאמר כי בו וכנפשו "אור החיים" וכלי בידו לחציל אור וכרכת חיים לכל נפש והדבקה בו המורה חוז הוא ישוע, ככתוב אשר וכתי הוא ישים את נפשו לאל ואח וחו כרוח ונשמת שרי להחיות כל אלה המאמינים בו וחולכים באורו כשמש יתן אור וחיים לכל היצורים אשר ברא אלהים, כן ישוע, כפי עדות עצמו, הוא פנת ומרבו כל אור וחיים וחתים כנפש האדם, דבר פזאת מעולם לא עלה על לב שום מורה ומחוקק אשר הופיעו בארץ בדור דור:

אמנם על אמתה דבריו אלה, עדים דמות כל אלה אשר כנאל ומושיבי בארץ עד היום הזה, כל איש חופיע כנאל וכיכיר בדתו וכשכל בינתו את האור משיחו לא לכד כי יכיר בדתו וכשכל בינתו את האור והאמת אשר בתורת ישוע, כי גם בקרב נפשו פנימה יחוש וירגיש את אור פני המשיח, ופעולה רוחו המהורה המלא כל חוריי לכבו וכן יאמר השליח, "מי יפדינו מאחבת המשיח הצרה או מצוקה או מששמה או רעב אם-עריה או סכנה או-חרב: ... וכמות אני שלא חמות ולא חיים לא מלאכים ולא שדרות ולא נכרות לא חיות ולא עתיד: לא חרם ולא העמק ולא כל-כרית אחרת ולכלי להפרידנו מאחבת האלהים אשר היא במשיח ישוע אדונינו; (רומים ד' ל"ד-ל"ח)" ל"ש). וכזאת הדגשת המאמינים בו מיני אלה, אחבת

לכל איש ואיש כחכם כבער, כחמר לב, אוי שעמ ותביעת ישוע לחיות אור העולם ואור החיים בדמיון שוא יסדתו ורוח חכמה ודעת אנוש נבקה בו:

וכמה הוא העדות והתעורה אשר יגידו לנו ימות עולם? מה הוא האת ומעבת זכרון בתולדות האדם ליסוע ולחיות? לזאת אשיכר דבר ידיו הנחמד, חן כבית השלה חיותה נודל אשר לקחלה הנוצרים בעיר לונדון הברה נמצא פְתָמָה אחת לשם ולזכר חכמאי והאמן אשר על פי רוב חכמתו נכנה בית השלה זה בכל פאר ויופי, ואלה דבריה המעשים והנמצים "אם מְבַקֵּשׁ מַעֲבָדָה לְקִבְיָה, רָאֵה סְבִיבָמָה" * לאמר, אין צורך לך לעדות אדורה, ראה את הכנין ונודל הפארתו ודעת בעצמד מה גדלה חכמתו, כן מדבר הזה, אם יש את נפשו לרדת האם ישוע הוא אור העולם, ראה סביבתיך, ראה את כל גוי ועמי הארצות, חיותה נאורים וחיותה משכילים בארץ, ראה את כל העמים החולכים קדימה פדעה והשכל וכל דבר טוב, וראות בעצמד אשר כל חיותם וכל חכמתם, כל חקיהם ומשפטיהם השונים אשר להם כלם, ממקום אחד קדוש יהלכו נחתמו פְתָמָה וְחַדְיָי אֶחָד:

אף כל את אשר ישנו את חקיהם ומשפטיהם לשובח מעת לעת, יפודו בלמודי ישוע המובנים, כל יסודי מוסר וחובת הלב אשר כל העמים המשכילים יודו כמו נוכעים מפני וממקור חרותו, ופנית על כל מקום ככדור הארץ, וראה אך אבוקה נודלה אחת אשר חדליק ישוע להאיר על הארץ לוישביה:

III

ואתה יודי חקיה, שים לבך עד אל דברי הכתובים
 החתונים ושמת את העדות ישוע על נפשו

*"Si Monumentum Requirit Circumspice."

יען נעלים ונשוכים, חסד מנביל שכל וכנת אנוש עוכרים את חק ונכול טבש ושכל האנושי, לזאת אישכך ירדי, אין חכמת ואין עצה, ואין דעת בארץ אשר בה יכול האדם לראות אהריו בדורות עולמים, ואם אין חזק ישוע זה חכם לב וכביר כח שכל מאין כמותו בכל חכמי הקדם, אם עם עלה ברזח שכלו חכביר עד מרות קץ בינת האדם, אין בו כדו לראות את האחריות לאחור, ולהניד מראשית אחרית דבר אשר יקרה כאלפים שנה אחרי מותו, את מי נישע ויכרה, מי הניד לו מראש ומקדם כי שמו וזכרו יאר והעיר את כל העולם, כי הורחו תהיה לאבן פנה לכל מעשים טובים, לכל צדק ומשפט בארץ, ולא לבד תורתו ולמוריו יפעלו פעולת עזה ורבה בעולם, אך כי הוא בעצמו וברוחו חכביר ישלוש כדוי רוח עמים והלך נפשו לדורות עולמים, הלא מהנמצע הוא לחשב ושער בלבנו יודיע נפלאה נוצח למקרה ולהשערת דעת בעלמא:

ולעד לו היה ישוע מורה ומחזק נדול לבד ולא יותר, כאשר חשבו כן הרבה ממשכילי ישראל, כי אז החזיק במדת ענינהשוכהוהמפוארה בכל המדות המנובות, ואיכה לכש נאות ועוז אלהים, אשר יוד משמים להושיע לאמר, כי הוא בן אלהים, אשר יוד משמים להושיע את האדם, איכה דרש ברכים וכפונכי לפני כל העדה את הדברים האלה ואמר "האודה את אביו ואת אמר יותר ממני איננה שוה לי, ואשר לא יקח את עצמו וילך אחרי אינו שוה לי" (ורבים מאמרים כאלה בספרי ברית החדשה), האלה חמה דבריה חכם ומורה צדקן הלא כמה נדי ונכיר את כל איש שושח אויל וחסד לב, אם לא כנאות רוחו וכנעת לבנה וכמה נכדון כל שפתו דעת ודבריה אשר אם לא ברזח ענדה

המשיות היא מקור חייהם ונשמת רוחם, ובאחבתם את הארון היושב ומישל כסתר לכסם התרוסס נפשו לאת את ה' ואת האדם גם יחד:

שאל נא ירדי את כל אלה מחסדי אמות העולם המסתרים את נפשו מכל טוב וכל פעלים ועמלים לסובת זולתם, אם לא יאמרו אליך כדבר הזה לאמר "אחבת המשיות האליצנו כי נכחש בנפשו ולעשות מריבות עם אלה אשר נפשם רקת מכל, לבער כל רוח חפונה לעצמו ולחזק כל רוח נדיבה ואחבת בקרב בני האדם, אם את נפשו נשליכה מנוד למען הרבות חסדים ונורבות לאחריים, כאשר גם הארון ישוע המשיח הערה למות נפשו בעבור פדות נפשו":

IV

אולם אם עוד משאלנו לאמר, חזק נודת לדברך כי זה ישוע היה חכם לבב ונבון דבר איש אשר שאר רוח לו על כל חכמי ומורי ישראל אשר היו לפניו ואחריו לא קם כמותו, וחזקת אשר כל חכמי ישראל ומאשרי עם יהודה הלאו את עמנו כדמונ מנהגים שונים ואשר אין להן שוה, ויעמיטו עליהם דיונים וחקים עקשים ונפתלים, חכבידי עליהם, נחשתם כאלפי חלכות הבל, ויושיבם במחשבי נזרות לנזרות וסנינים לסנינים אין מספר, עָוָה את עיני קצרי הראות והעז את כל דמונ יהודה וישראל: הוא ישוע הורה לאדם דעת ותורת אמת, כי תכלית האדם חרות השמש היא רק אהבת חסד, עשות צדק ומשרים לרחם על כל בני האדם ולאחוב את כל אשר נשמה באבא אשר על כן כל חכמי וחוקרי זמננו מרדים בשווע אשר הוא מורה ומחזקן נדול ונותן חרות חסד ואמת לכל בני האדם, ועם כל זאת לא ירמו אומן לכל דבריו הנוראים אשר הוציא בשפתיו

אחבה, רעותה, את נויים הרבים והעצומים ממנו ובכל זאת חזר אמת ויציב, כי החזרת וחרת אשר חזרה ישוע בברת ועלתה למעלה בכל דתי הפילוסופים ומתחזקים היוותר נולדים בארץ, הפילוסופים אית השתף ולחכמתם מה חיה? אמנם עוד רובי ספרותם יקרים ונעלים המה בעיני כל משכיל חוקר דעת ותשויה, עוד ויקירום ויכבודם כל חכמי לב על רוב יגיעם יגיעת נפש ורוח, להשיג דבר אמת, ועל חזן ערד שכל מלהם ישחצו והפלאו הפלא ופלא, אך כל חכבוד חזר הלא כאן הוא לעומת מה שעשה ופעל דהדתי חכבוד חזר ברבנות נפשית בני אדם, כי אין מספר לכל העמים והלשונוה אשר אורף עיניהם בראותם את קרבי אור חזרת ישוע, ובכל מקום אשר שמי חכרי מביע, שמה זרת אור צדקתו כשמש בנוורתו ולנה זרתו אספו לכבי נשפם את נפחם, וכל אמונת ודתי הפילוסופים כל אמונת חבל המתחללה באלילים ספו המו מן הארץ ולא ישוכו עוד עד ימי עולם:

VI

סוף דבר: רב כח והעצומות ביד נבואת ישוע זאת להוכיח לעיני כל מבקשי יחוח באמת כי ישוע הוא הנביא נואל ומשיע אשר חקים אלהים באחרית הימים מקבצו כי נשמש אליה אשר על כן לא נפל מדבריו ארצה, ולו לא פעל ועשה ישוע שום אום ומופת לחפליא לא בשמים, ולא בארץ, לו אין בידנו כתבי החזרת והנבואים המעידים עליו כי הוא משיח ונואל ישראל, זולתו את דבר הנבואה הזאת אשר נכא בפיו וקיים ומלא בודיו לעיני כל כחזנים חזת, כי אז גם אז די חוכמת ובהור כי אמת בפיה וכל דבריו כנים ונאמנים, כי מי כן דות, ומי שורש ישא אם לא חזנומד לכס עצמים ואליו נויים ודרשו מי פלא יעץ ומי שר

וצדק השוכנת עליהם, אמת וחדבר כי אית חכמים יצאו מן המלל והחזרו לעצמם שמינית שבשמינית, אך מעולם לא דבר שום חכם ומורה בעולם כישוע ובכל הספרות אשר לכל נויי ועמי הארצות לא ימצאו אף אחד אשר נפשו חזר ברת כישוע העוצרי:

V

גם על זאת נשים לבני יחידי חקוראן כי דבריו אלה יצאו לא מפי חוקר ופילוסוף, ולא מפוי רבי ומורה בישראל, נחבנו נא כי זה ישוע מעולם לא בא במד הרבנים, הפרושים, שופטים וחוקקים על קוין בישראל, לא התאבק בעפר שפתי חזקן, ומים לא יעק על ידי חלל הענה נפשו לא לקחה שמץ מני חכמה ופילוסופיא חיונית, אשר התאמדה למצוא בתבונתה את הכלית שדה כי פרושור מארץ ציח ושמתח כן נולד ישוע בתוד העם החולכים בחשד, בין אנשי חגליל, הנודעים בקנאם הנכרת מדיח אשר קנאחם זאת בערה, אש ביעקב והאכל את כל נאות ישראל עד היסוד בת ומחוד הענן והערפל זה בא ישוע להאיר לכל העולם ללמדם אורחות חיים ומסר חשכל לשונם להם כל הימים, והחכמה והדעת להשיג משרת רוממה ונשגבה כונת, מאן תמצא לו?

אך המה מעיני חישועות מהם ישאב מי חזרתו והכמתו להשקות ולחיות כל נפש צמאה לדעת ודת אמת, הלא איש פשוט הוא ומלאכתו פשוטה, בה יעמוד כל היום באמונה ובזנת אפים כל הספרות שלו הוא חסיד ואלו גם ספרי אפוקריפא,* ומביני נבולות עולם, אשר מראש ימות עולם יעצרו בעד כל אש יחודי לבלי לצאת חוץ לעול עמו ולהלה אחות,

* רבות הספרים הנפשים על החוץ, ואינם נכונים, כמו כן סודת חכמת טולמת החשמלתיים, וכו'.

שלום אם לא הוא אשר עצמו אמנה ושלים אמן.
 ובתורהו ומה שלום לזדוק ולקדוב, שלום לישראל
 ושלום לנבים ולכל העמים, מי אור ישראל וקדושו. אם
 לא אור ישראל המאיר לכל משפחות בני הארצות,
 ולאור חסדו וצדקתו כל נים יהלכו ויחברו בו חלא
 הוא האורן וישו חנוציה אשר בא אל הכולה שרים לקח
 אלהים פאת בני ישראל את מחמד עיניהם, משרש
 לכם ותפארת עולם, לפני העמית ישועה וברכה וחיי
 עולם בקרב כל הארץ:

ואף כי חכמי ישראל הנדולים בימי בית שני הרישיעוהו
 בבית דינם, ויחרצו משפטים כי משיח שקר היה,
 ואף כי אחינו היהודים עוד חיים וסחירו פנים ממנו
 ורחשבוהו לנבזה וחל אישים, אף כי עוד חיים כל
 בית ישראל ימאנו כי וכשאם נפש ילענו לו ולחורתו
 ולכל דבריה עוד תענה עדות הנבואה הזאת בפניהם
 כי שנו ברוחה, ולא חכירו את משיח האמת כי נאמן
 הוא על כן אחת יעקב למינסה וישראל לשמה למשל
 ולשנינה בכל הארץ, זה שני אלפים שנה עברו כשני
 אלפים חתם ואין תשובה, הלא דבר הוא!

ועתה ישראל מה הוא הדבר אשר החורח והתעוררה
 הזאת שואלת מעמד, כי אם לשוב אל יהוה
 אלהד אשר בנתנו, ללכת בדרכי משיח, צורך
 ותיאלה, אשר כשלת כם, ואז ישיב גם הוא את שבתו
 וחיית לנוי מאושר ומבורך בארצה, וחיית עלינו על
 כל העמים, למעלה ולא למטה, כי בו תושע תשיע
 עולמים אמן.